

РЕШЕНИЕ

№ 3118

гр. София, 19.06.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 22.05.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Деница Митрова

**ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова
Снежанка Кьосева**

като разгледа дело номер **2093** по описа за **2020** година докладвано от съдия Снежанка Кьосева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.63, ал.1 от ЗАНН във вр. с чл.208 и сл. от АПК.

Образувано е по касационна жалба на [фирма], със седалище и адрес на управление в [населено място] против Решение от 06.12.2019г., постановено по нахд № 13076/2019г. по описа на Софийски районен съд, 93-ти състав, с което е потвърдено наказателно постановление /НП/ № 359651-0125148/19.09.2018г. на началник Сектор "Оперативни дейности" в Централно управление на Национална агенция за приходите /ЦУ на НАП/, с което на касатора за нарушение на чл.33, ал.1 от Наредба № Н-18/13.12.2006г. за регистриране и отчитане на продажбите в търговските обекти чрез фискални устройства, издадена от МФ /Наредбата/, вр. с чл.118, ал.4 от Закон за данък за добавената стойност /ЗДДС/ е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 3000 лв., на основание чл.185, ал.2 от ЗДДС.

Касаторът моли оспореното решение да бъде отменено, тъй като е постановено в нарушение на материалния закон и при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Излагат се аргументи, че СРС е постановил решението при повърхностен анализ на част от събраните по делото доказателства и при неправилно тълкуване на материалноправните разпоредби. Сочат се допуснати процесуални нарушения при издаване на оспореното НП. Иска се решението на СРС и НП да бъдат отменени.

В съдебно заседание касаторът чрез упълномощен представител поддържа жалбата и изразява становище за отмяна на обжалваното решение и отмяна на НП. Претендират

се и направените по делото разноски в размер на 1000 лв., представляващи заплатен адвокатски хонорар за процесуално представителство пред СРС /500 лв./ и пред настоящата инстанция /500 лв./.

Ответникът – Териториална дирекция на Национална агенция за приходите /ГД на НАП/ чрез процесуален представител оспорва касационната жалба. Представя писмени бележки. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Заключението на прокурора е, че решението е правилно и законосъобразно.

Предмет на касационно оспорване е Решение от 06.12.2019г. по нахд № 13076/2019г. по описа на СРС. Оспорването е допустимо, тъй като е предявено от страна с право на жалба /арг. чл.210, ал.1 от АПК, в предвидения от закона 14-дневен преклузивен срок /чл.211, ал.1 от АПК/ /и касае решение на районния съд, което съгласно чл.63, ал.1 от ЗАНН може да се обжалва с касационна жалба пред административния съд по реда на АПК на основанията по НПК. В правомощията на касационния съд е да се произнесе по основателността на жалбата, както и да провери служебно допустимостта и действителността на решението и неговото съответствие с материалния закон според установените фактически обстоятелства /арг. чл.218 във вр. с чл.220 от АПК /.

К. съд счита, че оспореният съдебен акт е постановен по допустима и редовна въззивна жалба от компетентния съд в надлежен състав, което определя неговите допустимост и действителност. Териториалната компетентност принадлежи на Софийски районен съд, който е родово компетентен съгласно чл.59, ал.1 от ЗАНН.

СРС правилно е приел за установена следната фактическа обстановка:

На 30.05.2018г., в 11,30ч., служител на ГД "Фискален контрол" при ЦУ на НАП извършил проверка в търговски обект - пункт за извършване на периодични технически прегледи на мпс в[жк], стопанисван от [фирма], с управител В. С.. По време на проверката било установено, че дневният оборот от монтираното в обекта фискално устройство с междинен отчет е в размер на 250,00 лв.. При проверката на касовата наличност било установено, че фактическата наличност в касата възлиза в размер на 300,00 лв.. Съставен е протокол за извършената проверка и е изготвен опис на паричните средства.Проверяващите приели, че установената разлика от 50 лв. се дължи на неотразено чрез фискалното устройство получено плащане на същата стойност и съответно, че търговецът е нарушил чл.33 от Наредбата, вр. с чл.118, ал.4 от Закон за данък за добавената стойност. В присъствието на управителя на дружеството бил съставен акт за установяване на административното нарушение /АУАН/, надлежно връчен на В.С., който не направил възражения при връчването. Въз основа на АУАН е издадено НП.

Така описаната от СРС фактическа обстановка се потвърждава от събраните по делото доказателства и се споделя от настоящия съд.

За да потвърди оспореното НП, СРС е приел, че в хода на административно наказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, че материалният закон е приложен правилно и че не са налице условията за приложение на разпоредбата на чл.28 от ЗАНН.

Видно от съдържанието на АУАН същият е съставен на 30.05.2018г. срещу [фирма] , представлявано от В. С. - управител; че управителят се е запознал със съдържанието на акта на 30.05.2018г. и че на същата дата е получил препис от акта. Управителят на дружеството при запознаването с акта е записал, че няма възражения. Актосъставителят е свидетелствал, че АУАН е съставен на място в обекта и там е

върчен на управителя. Предвид изложеното неоснователно е възражението, че АУАН не е съставен в присъствието на нарушителя.

Неоснователно е и касационното възражение, че за едно и също нарушение са издадени две наказателни постановления - НП № 359651-0125148/19.09.2018г. на началник Сектор "Оперативни дейности" в ЦУ на НАП и НП № 359650-0125147/19.09.2018г. на №359651-0125148/19.09.2018г. на началник Сектор "Оперативни дейности" в ЦУ на НАП. НП № 359651-0125148/19.09.2018г. е издадено за нарушение на чл.33, ал.1 от Наредбата, а НП № 359650-0125147/19.09.2018г. е издадено за нарушение на чл.118, ал.1 от ЗЗД - неиздаване на касов бон от ФУ. Съгласно чл.18 от Закон за административните нарушения и наказания /ЗАНН/ когато с едно деяние са извършени няколко административни нарушения или едно и също лице е извършило няколко отделни нарушения, наложените наказания се изтърпяват поотделно за всяко едно от тях. След като в конкретния случай административно наказващия орган е приел, че с едно деяние са извършени две нарушения и е издал две наказателни постановления /за всяко нарушение/ не е допуснал нарушение на процесуалните правила. Съставомерността на двете нарушения и правната им квалификация се преценяват при осъществяване на съдебния контрол на всяко от НП. По изложените аргументи наличието на две НП за две различни нарушения не е основание за отмяна на процесното НП.

В процесното НП е посочено, че касаторът е санкциониран след като е установена разлика от 50,00 лв. при сравняване на междинния отчет и фактическата наличност в касата на обекта, която разлика се дължи на неотразено чрез фискалното устройство получено плащане на същата стойност. Тази констатация се потвърждава от показанията на свидетеля С. П. и от приложеното в преписката сведение от В. Д. Я., а именно, че установената положителна разлика между фактически наличните пари в касата и тези, отчетени по ФУ, се дължи на факта, че заплатената от Я. сума за оказаната ѝ услуга не е отразена във фискалното устройство. По същия начин нарушението е описано и в АУАН. И в АУАН и в НП нарушението е квалифицирано по чл.33, ал.1 от Наредбата във вр. с чл.118, ал.4 от ЗДДС. Съдът намира, че описаното в акта и в НП деяние не осъществява състава на посоченото в тях административно нарушение. За да бъде приложена разпоредбата на чл.33, ал.1 от Наредбата промяната на касовата наличност, не трябва да е от продажба на стока/продукция. Тази промяна на касовата наличност (начална сума, въвеждане и извеждане на пари във и извън касата) на ФУ се регистрира във ФУ чрез операциите "служебно въведени" или "служебно изведени" суми, тъй като не е извършена продажба и съответно не е издадена касова бележка. Регистрирането и отчитането на извършените продажби на стоки или услуги във или от търговски обект се осъществява чрез издаване на фискална касова бележка от ФУ или касова бележка от ИАСУТД, освен когато плащането се извършва чрез внасяне на пари в наличност по платежна сметка, кредитен превод, директен дебит или наличен паричен превод, извършен чрез доставчик на платежна услуга по смисъла на Закона за платежните услуги и платежните системи, или чрез пощенски паричен превод, извършен чрез лицензиран пощенски оператор за извършване на пощенски парични преводи по смисъла на Закона за пощенските услуги / чл.3, ал.1 от Наредбата/.

При това положение настоящият съд намира, че, от събраните доказателства по безспорен начин се доказва, че касаторът не е отчел извършено в брой плащане на извършена от него услуга на посочената дата – 30.05.2018 г., при което е осъществил

състава на нарушението на чл.3, ал.1 от Наредбата, във вр. с чл.118, ал.1 от ЗДДС. Нормата на чл.118, ал.1 от ЗДДС, от своя страна регламентира, че всяко регистрирано и нерегистрирано по този закон лице е длъжно да регистрира и отчита извършените от него доставки/продажби в търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от фискално устройство /фискален бон/ или чрез издаване на касова бележка от интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност /системен бон/, независимо от това дали е поискан друг данъчен документ, като за нарушаването на тези разпоредби се налага предвидената в чл.185, ал.1 от ЗДДС санкция.

От изложеното следва, че административно наказващият орган е приложил неправилно материалния закон. Като е потвърдил оспореното НП СРС е постановил незаконосъобразно решение, което следва да се отмени и да се постанови друго, с което да се отмени оспореното НП.

При този изход на делото основателна е претенцията на касатора за присъждане на разноски за адвокатско възнаграждение. Предвид възражението за прекомерност на искания размер за адвокатското възнаграждение и фактическата и правна сложност на делото ответникът следва да заплати на касатора сумата 640 лв. за двете инстанции /по 320 лв. за всяка/.

Така мотивиран и на основание чл.221,ал.2 от АПК във вр. с чл.63, ал.1, изр.второ от ЗАНН, СЪДЪТ

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение от 06.12.2019г., постановено по нахд № 13076/ 2019г. по описа на Софийски районен съд, 93-ти състав.

ОТМЕНЯ НП № 359651-0125148/19.09.2018г. на началник Сектор "Оперативни дейности" в Централно управление на Национална агенция за приходите [населено място].

ОСЪЖДА Национална агенция за приходите [населено място] да заплати на [фирма] , ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място],[жк], [жилищен адрес] сумата 640 лв. разноски по делото за двете инстанции.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.